Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	4C/148/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1112225730
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Adela Unčovská
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2014:1112225730.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Adelou Unčovskou v právnej veci navrhovateľa: H. F., U. U. U. XXX, XXX XX U. U., zastúpený: JUDr. Adriána Šebestová, advokátka, so sídlom ul. Chrásteka 25, 965 01 Žiar nad Hronom proti odporcovi: Slovenská republika - Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. Augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 2 500,- Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania vo výške 882,47 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 08.08.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia náhrady škody vo výške 1 783,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- Eur z titulu nesprávneho úradného postupu.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že mu bol od 30.05.1998 priznaný čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu choroby z povolania, pričom po skončení pracovného pomeru mu bývalý zamestnávateľ poskytol náhradu za stratu na zárobku po skončení PN, naposledy k 31.12.2003, vo výške 6 846,- Sk. Na základe zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení mala prevziať Sociálna poisťovňa od 01.01.2004 výplatu plnení, vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze alebo chorobe z povolania, ak nárok na výplatu týchto plnení trval aj po 31.12.2003 s tým, že tieto sa považujú od 01.01.2004 za úrazovú rentu a poskytujú sa v sume, v akej patrili podľa doterajších predpisov. Sociálna poisťovňa nielenže zastavila navrhovateľovi výplatu úrazovej renty od 01.01.2004 až do júna 2004, ale od mesiaca jún 2004 mu začala bezdôvodne poskytovať zníženú rentu, a to až o polovicu jeho zákonného nároku, mesačne vo výške 3 429,- Sk. K uvedenému postupu na strane Sociálnej poisťovne neexistoval žiadny zákonný dôvod, Sociálna poisťovňa o znížení nároku patriacemu navrhovateľovi od 01.01.2004 nevydala žiadne písomné rozhodnutie aj s potrebnými náležitosťami písomného rozhodnutia a poučením o opravnom prostriedku, na základe čoho navrhovateľ nemal možnosť dovolávať sa alebo požiadať súd o preskúmanie takéhoto prípadného nezákonného rozhodnutia. Sociálna poisťovňa tým, že svojvoľne neposkytovala a následne svojvoľne znížila úrazovú rentu navrhovateľa o 50% bez vydania príslušného písomného rozhodnutia a až na žiadosť navrhovateľa iba oznámila dôvody svojho postupu, naplnila všetky skutkové znaky nesprávneho úradného postupu. Uvedený nesprávny úradný postup trval od mesiaca január 2004 do 06.08.2009, kedy Sociálna poisťovňa vydala prvé písomné rozhodnutie, ktorým už v zákone predpísaným spôsobom určila výšku úrazovej renty na základe správneho konania. Až týmto momentom došlo k odstráneniu dovtedy existujúceho nezákonného a protiprávneho stavu, spočívajúceho v nesprávnom úradnom postupe - nevydaní rozhodnutia, aj

napriek tomu, že toto rozhodnutie bolo následne napadnuté riadnym opravným prostriedkom zo strany navrhovateľa, výsledkom ktorého bola zmena pôvodného rozhodnutie Sociálnej poisťovne a priznanie zákonného nároku na úrazovú rentu od 01.01.2004 v zákonnej výške, t.j. 227,25 Eur, t.j. v pôvodnej, navrhovateľom od samého počiatku požadovanej výške a následne valorizovanej. Navrhovateľ si uplatnil návrhom na začatie konania náhradu škody, ktorá mala spočívať v ujme, zodpovedajúcej vzniknutému úroku z omeškania za obdobie od 01.01.2004 do 25.10.2009 v celkovej výške 1 783,- Eur a tiež náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- Eur, spočívajúcej v prežitej traume, rapídnom nedostatku finančných prostriedkov, znemožnení získať vzdelanie na strane dcéry navrhovateľa, následnom zvýšení poplatku za školné a nutnosti vynakladania výdavkov na dosiahnutie prijatia donucovacích prostriedkov voči Sociálnej poisťovni.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že zamestnávateľ navrhovateľa dňa 16.03.2004 doručil Sociálnej poisťovni oznámenie poistnej udalosti a dňa 27.04.2004 bol pobočkou Sociálnej poisťovne ukončený podklad pre transformovanie zamestnávateľom vyplácanej náhrady za stratu na zárobku. Pobočka výšku nároku na úrazovú rentu navrhovateľa posúdila v súlade s § 272 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a na základe zamestnávateľom predložených písomných dokladov vypočítal výšku nároku na sumu 3 429,- Sk, pričom zohľadnil skutočnosť, že zamestnávateľ valorizoval priemerný zárobok navrhovateľa pred vznikom škody o 31,20% už od roku 1998, hoci mal valorizáciu vykonať až v roku nasledujúcom po vzniku nároku na náhradu za stratu na zárobku a po priznaní čiastočného invalidného dôchodku, teda až od roku 1999. Spôsob určenia výšky transformovanej úrazovej renty bol navrhovateľovi oznámený listom pobočky zo dňa 26.11.2004, ako aj listom zo dňa 04.03.2005, pričom listom zo dňa 09.12.2004 Sociálna poisťovňa, ústredie oznámila, že postup pobočky pri výpočte jeho náhrady za stratu na zárobku, ktorá mu patrila do 31.12.2003, bol správny. Rozhodnutím č. 22-909/2005-1468 zo dňa 28.02.2005 bola navrhovateľovi transformovaná úrazová renta vyplácaná pred 01.01.2004 v sume 3 429,- Sk a zvýšená od 01.01.2005 o 7,54% tejto sumy na celkovú sumu 3 688,- Sk mesačne. Proti uvedenému rozhodnutiu zo dňa 28.02.2005 a ani proti ďalšiemu rozhodnutiu č. 22-3121/2005-1878 zo dňa 11.07.2005, ktorými bola navrhovateľovi valorizovaná úrazová renta, nepodal navrhovateľ opravný prostriedok, napriek správnemu poučeniu. Tým, že navrhovateľ nepodal opravný prostriedok, Sociálna poisťovňa mala za to, že žiadateľ súhlasí s určenou výškou úrazovej renty. Navrhovateľ nepodal opravný prostriedok ani proti žiadnemu z ďalších štyroch rozhodnutí, ktorými bola valorizovaná jeho úrazová renta. Navrhovateľ podal na Krajský súd v Banskej Bystrici návrh na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím zo dňa 31.01.2006 uložil Sociálnej poisťovni konať a rozhodnúť vo veci úrazovej renty navrhovateľa zo dňa 26.11.2004 v lehote 60 dní. Podľa názoru odporcu, v prípade navrhovateľa faktickou výplatou transformovanej úrazovej renty bolo rozhodnuté o jeho nároku v súlade s § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, pričom nešlo o zníženie úrazovej renty, ale o jej poskytovanie od 01.01.2004 vo výške, na ktorú bola transformovaná náhrada za stratu na zárobku správne vypočítaná pobočkou, i keď prvýkrát bola vyplatená v máji 2004, čo však spôsobil oneskoreným predložením dokladov zamestnávateľ navrhovateľa. Navrhovateľ mal možnosť v prípade nesúhlasu s výškou úrazovej renty podať opravný prostriedok už proti prvému valorizačnému rozhodnutiu, resp. proti ktorémukoľvek ďalšiemu valorizačnému rozhodnutiu. Navrhovateľ následne podal na Krajský súd v Banskej bystrici ďalší návrh, v ktorom žiadal o doplatenie dlžnej sumy náhrady za stratu na zárobku, ktorý bol odstúpený na Okresný súd Bratislava I a po jeho zmene (na základe ktorej žiadal vydať rozhodnutie o prevzatej výške náhrady straty na zárobku) bol zamietnutý s odôvodnením, že o tejto veci už rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 06.08.2009 bol navrhovateľovi od 01.01.2004 priznaný nárok na transformovanú úrazovú rentu v sume 113,83 Eur a po podaní opravného prostriedku navrhovateľom, bol v rámci autoremedúry priznaný navrhovateľovi nárok na transformovanú úrazovú rentu v sume 227,25 Eur mesačne od 01.01.2004 rozhodnutím zo dňa 09.10.2009. Z uvedeného vyplýva, že Sociálna poisťovňa nemala právnu povinnosť vydať rozhodnutie o nárokoch, o ktorých sa rozhodovalo podľa predpisov platných pred účinnosťou zákona o sociálnom poistení. Pri riešení nárokov v jednotlivých prípadoch postupovala v každom prípade individuálne a rozhodnutia o nárokoch na úrazovú rentu vydávala podľa jednotlivých súdnych rozhodnutí a v rokoch 2008 a 2009 na základe súdnej praxe pristúpila k priznávaniu nárokov v sume, ktorú zamestnávateľ vypočítal, aj keď nesprávne v rozpore s platnou právnou úpravou. K uplatnenej náhrade škody navrhovateľom v podobe úroku z omeškania poukázal odporca na to, že v danom prípade úrok z omeškania alebo poplatok z omeškania nepredstavujú škodu, ale sankčný postih dlžníka za omeškanie splácania jeho peňažného dlhu podľa § 517 Občianskeho zákonníka, ktorý sa aplikuje na právne vzťahy medzi účastníkmi v oblasti súkromného

majetkového práva, pričom oblasť sociálneho poistenia patrí do odvetvia práva verejného. Pokiaľ ide o uplatňovanú nemajetkovú ujmu, odporca namietal, že z predložených dokladov nevyplýva, že k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa došlo v príčinnej súvislosti s konaním Sociálnej poisťovne, rovnako z dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva, že k vylúčeniu zo štúdia dcéry navrhovateľa došlo z dôvodu nezaplatenia školného. Zároveň odporca uviedol, že vyplácanie úrazovej renty krátenej o 50% nemohlo spôsobiť dôsledky uvádzané navrhovateľom.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, úprava náhrady za stratu na zárobku zo dňa 28.07.2003, poštové poukážky za obdobie 9-12/2003 a 01/2004, 5,6,7,8/2004, 6/2006 a 9/2008, odvolanie zo dňa 17.11.2004, oznámenie zo dňa 26.11.2004, stanovisko vo veci prešetrenia výšky vyplácanej úrazovej renty zo dňa 08.12.2004, žiadosť o vydanie rozhodnutia zo dňa 03.02.2005, oznámenie o znížení úrazovej renty zo dňa 04.03.2005, stanovisko zo dňa 25.05.2005, návrh na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy zo dňa 25.07.2005, uznesenie Krajského súdu v Banskej bystrici č.k. 23S 153/2005 zo dňa 31.01.2006, žiadosť zo dňa 24.04.2006, vyjadrenie SP zo dňa 31.05.2006, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S 138/2006 zo dňa 23.08.2006, žiadosť o preskúmanie zákonnosti zo dňa 10.08.2007, sťažnosť zo dňa 28.12.2007, list navrhovateľa zo dňa 21.05.2009, sťažnosť zo dňa 07.09.2009, lekárska správa zo dňa 09.05.2005 a 26.09.2011, list vlastníctva č. 1114, kat. územie banská Belá, rozhodnutie o vylúčení zo štúdia zo dňa 02.07.2009, potvrdenie o návšteve školy , čestné prehlásenie zo dňa 14.09.2011, rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o odpustenie školného zo dňa 16.11.2011, oznámenie o určení povinnosti uhradiť školné zo dňa 07.10.2011, čestné prehlásenie zo dňa 03.12.2013, rozhodnutie SP zo dňa 19.04.2012, osobný list dôchodkového poistenia, rozhodnutie o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie, zápočtový list, rozhodnutie o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie, rozhodnutie o zamietnutí zníženia, odpustenia alebo odložení splatnosti školného zo dňa 16.11.2012, rozhodnutie o prijatí na denné štúdium zo dňa 20.06.2007, oznámenie o určení povinnosti uhradiť školné zo dňa 08.10.2012, potvrdenia o úhrade školného, upovedomenie o začatí exekúcie a o spôsobe vykonania exekúcie, osvedčenie o absolvovaní poradenského kurzu, prihláška na rekvalifikačný kurz, lekárska správa zo dňa 10.02.2003, 02.02.2004, 28.05.2008, 26.02.1999, 01.02.2005, karta splátok Provident, výpis z účtu kreditnej karty Cetelem a upomienka, dohoda o splátkovom kalendári s Dexia banka Slovensko, a.s., výzva SP zo dňa 10.12.2008 a pokus o zmier zo dňa 23.11.2009, titulná strana administratívneho spisu, z ktorých ustálil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľov bývalý zamestnávateľ Rudné bane, š.p. Banská bystrica priznal navrhovateľovi chorobu z povolania a z titulu jej odškodnenia mu bola vyplácaná náhrada za stratu na zárobku, naposledy k 31.12.2003 vo výške 6 846,- Sk.

Sociálna poisťovňa, pobočka Banská Bystrica listom zo dňa 26.11.2004 oznámila navrhovateľovi výpočet výšky náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, ktorá sa v zmysle § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení považuje za úrazovú rentu. Sociálna poisťovňa, ústredie dňa 08.12.2004 vydala stanovisko vo veci prešetrenia výšky vyplácanej úrazovej renty. Následne listom zo dňa 04.03.2005 listom adresovaným navrhovateľovi oznámila, že postup pobočky bol v súlade s právnymi predpismi. Stanoviskom zo dňa 25.05.2005 zopakovala Sociálna poisťovňa, ústredie informáciu, že úrazová renta je vyplácaná v správnej výške s tým, aby sa navrhovateľ obrátil na príslušný súd.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 31.01.2006, č.k. 23S 153/2005 uložil Sociálnej poisťovni, ústredie konať a rozhodnúť vo veci zníženia úrazovej renty navrhovateľa v lehote 60 dní. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že postupom Sociálnej poisťovne, keď došlo k zníženiu úrazovej renty bez vydania rozhodnutia, bola navrhovateľovi odňatá možnosť účinne sa brániť a došlo k porušeniu práva na spravodlivú súdnu ochranu, spravodlivý súdny proces.

Sociálna poisťovňa, ústredie listom zo dňa 31.05.2006 oznámila navrhovateľovi, že svoju povinnosť konať a rozhodnúť uloženú uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici si splnila dávno pred jeho vydaním, keďže konala a aj rozhodla v súlade s predpismi platnými do 31.12.2003.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie, Č.. XXX-XXXX/XXXX zo dňa 06.08.2009 bol navrhovateľovi od 01.01.2004 priznaný nárok na transformovanú úrazovú rentu v sume 113,83 Eur mesačne s príslušnými valorizáciami.

Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím č. XXX-XXXX/XXXX zo dňa 09.10.2009 priznala nárok na transformovanú úrazovú rentu v sume 227,25 Eur mesačne s príslušnými valorizáciami od 01.01.2004. Nedoplatok, ktorý vznikol výplatou nižšej sumy úrazovej renty bol navrhovateľovi uhradený dňa 25.11.2009.

Nárok bol na žiadosť navrhovateľa zo dňa 05.04.2012 prerokovaný Sociálnou poisťovňou tak, že stanoviskom zo dňa 24.05.2012 žiadosti nebolo vyhovené.

Na daný prípad bolo potrebné aplikovať zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, nakoľko v zmysle prechodných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. (§ 27 ods. 2) zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. Namietaný nesprávny úradný postup mal v zmysle návrhu navrhovateľa začať dňa 01.01.2004, t.j. za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb.

V otázke pasívnej vecnej legitimácie odporcu je potrebné konštatovať, že v danom prípade je v spore o náhradu škody spôsobenej rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom pasívne vecne legitimovaný štát. Sporná ostala skutočnosť, kto má za štát v danom prípade konať. Súd v tejto súvislosti ustálil, že Sociálna poisťovňa, tak, ako ju označil navrhovateľ, je orgánom, ktorý má v tomto spore konať za štát. Uvedené odôvodňuje skutočnosť, že namietaný nesprávny úradný postup trval podľa obsahu návrhu na začatie konania od 01.01.2004 do 06.08.2009, teda za účinnosti dvoch právnych predpisov (zák.č. 58/1969 Zb. a zák.č. 514/2003 Z.z.), pričom otázka konania za štát je procesnoprávnou otázkou, je potrebné na daný prípad aplikovať predpis účinný v čase rozhodovania o návrhu na začatie konania. Týmto predpisom je zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý stanovuje, že orgánom, ktorý koná za štát je Sociálna poisťovňa v zmysle § 4 ods. 1 písm. d), ktorý aj predbežne prerokoval nárok na náhradu škody.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa § 18 ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom).

Za nesprávny úradný postup sa v zmysle ustálenej judikatúry považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote a nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci.

V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že bola splnená podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody spočívajúca v existencii nesprávneho úradného postupu. K uvedenému názoru súd dospel na základe rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Č..X.. XXS XXX/XXXX zo dňa 31.01.2006, ktorým súd uložil Sociálnej poisťovni konať a rozhodnúť vo veci zníženia úrazovej renty navrhovateľa. Uvedené rozhodnutie súd považoval za podklad a právny základ konštatovania nesprávneho úradného postupu, keď v odôvodnení súd konštatoval, že postupom

Sociálnej poisťovne, keď došlo k zníženiu úrazovej renty bez vydania rozhodnutia, bola navrhovateľovi odňatá možnosť účinne sa brániť a došlo k porušeniu práva na spravodlivú súdnu ochranu, spravodlivý súdny proces. Nesprávny úradný postup pokračoval aj po vydaní uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, keď Sociálna poisťovňa nerešpektovala povinnosť uloženú jej v uznesení súdu a rozhodnutie o znížení úrazovej renty vydala až 06.08.2009.

Podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť peňažným plnením vo forme náhrady škody. Súd ďalej vychádzal z právneho názoru, že výklad zákona č. 58/1969 Zb je potrebné smerovať tak, aby bol tento bol konformný s Ústavou SR a teda, že pod pojmom náhrada škody treba rozumieť aj škodu vo forme nemajetkovej ujmy. Nepripustením možnosti odškodnenia nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb., by došlo k situácii, že by poškodené osoby, ktorým škoda vznikla z tohto dôvodu pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z., boli oproti osobám, ktorým škoda vznikla z toho istého dôvodu, avšak už za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. (ktorý náhradu nemajetkovej ujmy už upravuje), znevýhodnené a nedošlo by u nich k odškodneniu nemajetkovej ujmy, ktorá im preukázateľne vznikla.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil náhradu škody, ktorú rozdelil do dvoch častí. Prvým čiastkovým nárokom mala byť ujma, zodpovedajúca vzniknutému úroku z omeškania, vyčísleného za obdobie od 01.01.2004 do 25.10.2009 z rozdielu medzi výškou renty, ktorá mala byť navrhovateľovi vyplácaná (a dodatočne bola dňa 25.10.2009 Sociálnou poisťovňou aj vyplatená) a výškou skutočne vyplácanej úrazovej renty. Pri posudzovaní uvedeného nároku sa súd stotožnil s argumentáciou odporcu, že v danom prípade medzi navrhovateľom a Sociálnou poisťovňou nejde o súkromnoprávny vzťah veriteľa a dlžníka, čo je predpokladom použitia § 517 Občianskeho zákonníka. V danom prípade nemožno uvedený nárok (tak ako ho špecifikoval navrhovateľ, teda ako úrok z omeškania) považovať ani za ušlý zisk, náhradu ktorého inak v zmysle definície náhrady škody možno priznať. Z uvedených dôvodov súd v tejto časti návrh zamietol ako nedôvodný.

Ďalším nárokom uplatneným navrhovateľom bola ujma spočívajúca v prežitej traume, rapídnom nedostatku finančných prostriedkov, znemožnení získať vzdelanie na strane dcéry navrhovateľa, následnom zvýšení poplatku za školné a nutnosti vynakladania výdavkov na dosiahnutie prijatia donucovacích prostriedkov voči Sociálnej poisťovni. Súd uvedený nárok posúdil ako nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, možnosť priznania ktorej vyššie odôvodnil. Súd pri vyhodnotení uvedeného nároku vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým výsluchom navrhovateľa a listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa na uvedený čiastkový nárok. Súd pri priznaní náhrady nemajetkovej ujmy vzal do úvahy skutočnosť, že v prípade navrhovateľa išlo o živiteľa rodiny (v určitom čase, keď jeho manželka prišla o prácu, bol jediným živiteľom rodiny), pričom nevyplácanie úrazovej renty a jej vyplácanie v polovičnej výške počas takmer 6-ročného obdobia malo citeľný dopad na celkový chod rodiny navrhovateľa a predstavovalo až existenčné ohrozenie navrhovateľa a členov jeho rodiny. S uvedeným súvisela aj s tým spojená prežitá trauma navrhovateľa, vyvolaná psychická nepohoda a nervozita v rodine, pocity bezmocnosti a nemožnosti dovolať sa svojho práva, napriek tomu, že v rámci svojich obmedzených možností vynaložil enormné úsilie o nápravu tohto stavu. Uvedené vyplynulo predovšetkým z výpovede navrhovateľa a čestného prehlásenia manželky navrhovateľa. Súd vzal zároveň do úvahy skutočnosť, že vplyvom nedostatku finančných prostriedkov v dôsledku vyplácania úrazovej renty vo výške 50%, bola dcéra navrhovateľa nútená ukončiť štúdium na vysokej škole (X. I. T. N.), resp. po nemožnosti uhradiť cestovné ako aj ďalšie náklady spojené so štúdiom bola vylúčená zo štúdia. Následne, keď bola prijatá na denné štúdium na ďalšej škole (I. J. U.), vzhľadom k nútenému časovému odstupu, nemala z dôvodu veku nárok na bezplatné štúdium a bola povinná platiť školné. Ujmu navrhovateľa znásobovala zároveň skutočnosť, že v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov, bol navrhovateľ v rozhodnom období nútený získavať peniaze na bežné potreby rodiny prostredníctvom pôžičiek a úverov, ktoré by v prípade vyplácania renty v plnej výške od počiatku neboli potrebné. Súd v ďalšom nepovažoval za preukázané skutočnosti ohľadom zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľa v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a rovnako nevzal do úvahy exekučné konanie, ktoré bolo vedené na základe exekučného titulu - rozhodnutia Sociálnej poisťovne voči manželke navrhovateľa v dôsledku neprávom vyplatenej dávky v nezamestnanosti, nakoľko uvedené dôsledky

neboli spôsobené nesprávnym úradným postupom odporcu. Vzhľadom k uvedenému súd priznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 500,- Eur, ktorú považoval za primeranú vo vzťahu k navrhovateľom preukázanej ujme a v ostatnej časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o námietku premlčania uplatneného nároku odporcom, súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Subjektívna premlčacia lehota začala v danom prípade plynúť doručením rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní nároku na úrazovú rentu zo dňa 06.08.2009 (ktoré súd ustálil na deň 08.08.2009, keď rozhodnutie bolo expedované podľa kópie prvej strany administratívneho spisu na č.l. 81 dňa 06.08.2009 s trvaním poštovej prepravy cca 2 dni) navrhovateľovi, nakoľko až týmto momentom sa navrhovateľ dozvedel o škode, pričom návrh na začatie konania bol podaný dňa 08.08.2012, t.j. v zákonom stanovenej 3-ročnej subjektívnej premlčacej lehote. Pokiaľ ide o ustálenie začiatku plynutia premlčacej lehoty, súd vyvodil, že pokiaľ odporca sám nevedel preukázať dátum doručenia uvedeného rozhodnutia, nemôže sa účinne brániť premlčania nároku navrhovateľa a uvedené nemôže byť na ťarchu navrhovateľa.

Na záver považuje súd za potrebné skonštatovať, že aj v prípade ustálenia aplikácie zákona č. 514/2003 Z.z. na daný prípad, dospel by k rovnakým skutkovým a právnym záverom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Náhrada trov konania spočíva v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 882,47 Eur. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška") vychádzal súd z priznanej sumy 2 500,- Eur, potom za jeden úkon právnej služby á 101,25 Eur. V danej veci vykonal právny zástupca navrhovateľa 4 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky), písomné podanie na súd -návrh na začatie konania (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky), zastúpenie na pojednávaní dňa 16.12.2013 a 14.04.2014 (§ 14 ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí režijný paušál 2x 7,63 Eur, 1x 7,81 Eur, 1x 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), náhrada za stratu času v r. 2013 vo výške 130,10 Eur (ZH - BA a späť a´13,01 Eur za 2x 5 polhodín) a v r. 2014 vo výške 134,40 Eur (ZH - BA a späť a´13,40Eur za 2x 5 polhodín), cestovné v r. 2013 vo výške 90,93 Eur (ZH - OS BA I a späť, m.vozidlo Chevrolet Cruze, spotr. 5,5l/100 km, cena PHM 1,345 Eur/l, 1,345 x 350 km x 2x 5,5 : 100 = 25,89 Eur + (0,183 Eur/km x 350 km) a v r. 2014 vo výške 90,93 Eur (ZH - OS BA I a späť, m.vozidlo Chevrolet Cruze, spotr. 5,5l/100 km, cena PHM 1,345 Eur/l, 1,345 x 350 km x 2x 5,5 : 100 = 25,89 Eur + (0,183 Eur/km x 350 km).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205, ods. 2 O. s. p. Podľa § 205 ods. 2 0bčianskeho súdneho poriadku odvolanie proti

rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že účastník svoju povinnosť uloženú týmto rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti nesplní dobrovoľne, môže byť podaný návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.